

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

*Výbor pro právní záležitosti
předseda*

1. 4. 2009

Paní Angelika Niebler
předsedkyně
Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku
BRUSEL

Věc: Stanovisko k právnímu základu k návrhu na přepracování: směrnice
Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov
(KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))

Vážená paní předsedkyně,

dopisem ze dne 6. března 2009 jste v souladu s čl. 35 odst. 2 jednacího řádu požádala Výbor pro právní záležitosti o ověření platnost právního základu výše uvedeného návrhu Komise.

Výbor projednal výše uvedenou otázku na schůzích ve dnech 30. a 31. března 2009.

Souvislosti

Dne 15. ledna 2009 byl výše uvedený návrh na přepracování postoupen k vyjádření Výboru pro právní záležitosti jako výboru příslušnému pro stanovisko podle článku 80a jednacího řádu o přepracování¹.

Podle názoru právní služby, jejíž zástupci se zúčastnili schůzí poradní pracovní skupiny, která přezkoumávala návrh na přepracování, a v souladu s doporučeními navrhovatele se Výbor pro právní záležitosti domnívá, že uvedený návrh neobsahuje žádné věcné změny, kromě těch, které v něm či ve stanovisku pracovní skupiny byly jako takové označeny, a že, pokud jde

---

¹ Přepracování spočívá v přijetí nového právního aktu, který v jednotném textu slučuje jak podstatné změny dosavadního aktu, tak i nezměněná ustanovení uvedeného aktu. Nový právní akt nahrazuje a zrušuje dosavadní akt. Přepracování se řídí interinstitucionální dohodou ze dne 28. listopadu 2001 (Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1) a článkem 80a jednacího řádu. Dále viz níže.

o kodifikaci těchto změn v nezměněných ustanoveních dřívějších aktů, je návrh pouze kodifikací stávajících textů beze změny jejich podstaty.

Výbor pro právní záležitosti se dále v souladu s čl. 80a odst. 2 a čl. 80 odst. 3 jednacího řádu domnívá, že technické úpravy doporučené ve stanovisku výše zmíněné pracovní skupiny jsou nezbytné pro zajištění souladu mezi návrhem a pravidly přepracování.

Závěrem, po projednání této záležitosti na své schůzi dne 9. března 2009, Výbor pro právní záležitosti schválil 16 hlasy (přičemž hlasování se nikdo nezdržel)¹ doporučení, aby Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako příslušný výbor přezkoumal výše uvedený návrh v souladu s jeho připomínkami a s článkem 80a.

Dne 6. března 2009 jste v dopise adresovaném Výboru pro právní záležitosti napsala:

„Výbor, kterému mám tu čest předsedat, v současnosti projednává návrh směrnice o energetické náročnosti budov (přepracování) (KOM(2008)0780).

Tento návrh, který je přepracováním směrnice 2002/91/ES, se zakládá na čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES. Několik členů výboru předložilo pozměňovací návrhy s cílem změnit navrhovaný právní základ.

Tyto pozměňovací návrhy lze shrnout následujícím způsobem:

- *Pozměňovací návrh pana Reula, jímž se k navrhovanému právnímu základu přidává článek 95.*
- *Pozměňovací návrhy pánů Hudacky, Vidala Quadrase, Chatzimarkakise, Liese, Rübiga a Giereka a paní Vlastové, které s ohledem na články 3 a 4 a na přílohy I a II doplňují k navrhovanému právnímu základu článek 95.*

V souvislosti s výše uvedeným bych ráda požádala Váš výbor, aby v souladu s čl. 35 odst. 2 jednacího řádu poskytl stanovisko ohledně vhodnosti právního základu těchto dvou návrhů.

Velice bych ocenila, pokud by toto stanovisko bylo k dispozici co nejdříve, tedy před hlasováním o návrhu zpráv ve výboru ITRE, které je naplánováno na 31. března 2009.“

Posuzovaný právní základ:

Čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES zní takto:

„1. Rada postupem podle článku 251 po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem a Výborem regionů rozhodne, jakou činnost bude Společenství vyvíjet, aby bylo dosaženo cílů uvedených v článku 174.“

Článek 174 Smlouvy o ES stanoví cíle politiky Společenství v oblasti životního prostředí.

---

¹ Přítomní členové výboru: Giuseppe Gargani (předseda), Klaus-Heiner Lehne, Eva-Riitta Siitonen, Tadeusz Zwiefka, Neena Gill, Manuel Medina Ortega, Diana Wallis, Francesco Enrico Speroni, Monica Frassoni, Jean-Paul Gauzès, Kurt Lechner, Georgios Papastamkos, Gabriele Stauner, Ieke van den Burg, Vicente Miguel Garcés Ramón, Bill Newton Dunn.

Článek 95 Smlouvy o ES zní:

„1. Odchylně od článku 94, a není-li v této smlouvě stanoveno jinak, použijí se k dosažení cílů uvedených v článku 14 následující ustanovení. Rada postupem podle článku 251 po konzultaci s Hospodářským a sociálním výborem přijímá opatření ke sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na ustanovení o daních, ustanovení týkající se volného pohybu osob, ani na ustanovení týkající se práv a zájmů zaměstnanců.

3. Komise bude ve svých návrzích podle odstavce 1 týkajících se zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele vycházet z vysoké úrovně ochrany a přihlédne přitom zejména k novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích. V rámci svých pravomocí usilují o tento cíl též Evropský parlament a Rada.

4. Pokládá-li členský stát poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání.

5. Aniž je dotčen odstavec 4, pokládá-li členský stát poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné zavést vnitrostátní předpisy, opírající se o nové vědecké poznatky k ochraně životního prostředí nebo pracovního prostředí, z důvodu zvláštního problému, který se objeví v tomto členském státě po přijetí harmonizačních opatření, oznámí zamýšlené předpisy Komisi spolu s důvody pro jejich zavedení.

6. Komise do šesti měsíců po oznámení podle odstavců 4 a 5 dotčené vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

Nerozhodne-li Komise v této lhůtě, pokládají se vnitrostátní předpisy uvedené v odstavcích 4 a 5 za schválené.

Je-li to opodstatněné složitostí věci a neexistuje-li nebezpečí pro lidské zdraví, může Komise oznámit dotčenému členskému státu, že lhůta uvedená v tomto odstavci může být prodloužena o další lhůtu až šesti měsíců.

7. Je-li členský stát oprávněn podle odstavce 6 zachovat nebo zavést vnitrostátní předpisy, které se odchyľují od harmonizačního opatření, přezkoumá Komise neprodleně, zda má navrhnout přizpůsobení tohoto opatření.

8. Upozorní-li členský stát v některé oblasti, která byla předmětem harmonizačních opatření, na určitý problém veřejného zdraví, uvědomí o něm Komisi, která neprodleně přezkoumá, zda nenavrhne Radě odpovídající opatření.

9. Odchylně od postupu podle článků 226 a 227 může Komise nebo kterýkoli členský stát předložit věc přímo Soudnímu dvoru, domnívá-li se, že jiný členský stát zneužívá pravomoci

stanovené v tomto článku.

10. Výše uvedená harmonizační opatření zahrnují ve vhodných případech ochrannou doložku, která zmocňuje členské státy přijmout z jednoho nebo více důvodů neekonomické povahy uvedených v článku 30 prozatímní opatření, která podléhají kontrolnímu postupu Společenství.“

Hodnocení

Obecné požadavky

Všechny akty Společenství musí vycházet z právního základu stanoveného ve Smlouvě (nebo v jiném právním aktu, který mají tyto akty provádět). Právní základ vymezuje věcnou pravomoc Společenství a určuje, jak má být tato pravomoc vykonána, zejména právní nástroj(e), který(é) se může(mohou) použít, a rozhodovací postup.

S ohledem na důsledky právního základu má jeho volba zásadní význam, a to zejména pro Parlament, neboť stanovuje, zda a jaké má Parlament v legislativním procesu slovo.

Podle Soudního dvora volba právního základu není subjektivní, ale „musí být založena na objektivních skutečnostech, které podléhají soudnímu přezkumu“¹, jako jsou cíl a obsah daného opatření². Rozhodujícím faktorem by navíc měl být hlavní cíl opatření.³

Podle judikatury Soudního dvora vytváří obecný článek Smlouvy postačující právní základ, i když se příslušné opatření, byť v podřízeném postavení, zaměřuje na dosažení cíle, o jaký usiluje konkrétní článek Smlouvy⁴.

Pokud opatření sleduje souběžně několik cílů, které jsou vzájemně nerozlučně spjaty a z nichž žádný není ve vztahu k ostatním cílům druhořadý či nepřímý, musí toto opatření vycházet z různých příslušných ustanovení Smlouvy⁵, pokud je to vzhledem ke vzájemné slučitelnosti rozhodovacích procesů určených v těchto ustanoveních možné⁶.

Právním základem předmětného návrhu Komise je pouze čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES. Je otázkou, zda je přípustné doplnit právní základ navíc o článek 95.

Přípustnost pozměňovacích návrhů v rámci postupu přepracování

Nejprve a především je třeba být si vědom toho, že dotčený návrh je přepracováním, a tudíž zavádí věcné změny platných předpisů a zároveň kodifikuje ustanovení, která mají zůstat

¹ Věc 45/86, Komise v. Rada, 1987, Recueil s. 1439, bod 5.

² Věc C-300/89, Komise v. Rada, 1991, Recueil s. I-287, bod 10.

³ Věc C-377/98, Nizozemsko v. Evropský parlament a Rada, 2001, Recueil s. I-7079, bod 27.

⁴ Věc C-377/98, Nizozemsko v. Evropský parlament a Rada, 2001, Recueil s. I-7079, body 27–28; věc C-491/01, British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco, 2002, Recueil s. I-11453, body 93–94.

⁵ Věc 165/87 Komise v. Rada, Recueil 1988, s. 5545, bod 11.

⁶ Viz. např. rozsudky Soudního dvora ve věci Komise v. Rada, C-300/89, Recueil 1991, s. I-2867, body 17–21 (věc oxid titaničitý), ve věci Komise v. Rada, C-388/01, Sb. rozh. 2004, s. I-4829, bod 58 a ve věci British American Tobacco, C-491/0, Recueil 2002, s. I-11453, body 103–111.

nezměněna. Zároveň také zrušuje a nahrazuje dosavadní akt.

V důsledku těchto skutečností se na návrh uplatňuje článek 80a jednacího řádu, který stanoví:

„1. Jestliže je návrh Komise na úřední přepracování právních předpisů Společenství předložen Parlamentu, bude postoupen výboru příslušnému pro právní záležitosti a příslušnému výboru.

2. Výbor příslušný pro právní záležitosti jej přezkoumá podle postupů dohodnutých na interinstitucionální úrovni s cílem ověřit, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny.

V rámci tohoto přezkoumání jsou nepřijatelné pozměňovací návrhy k textu návrhu. Přesto se použije čl. 80 odst. 3 druhý pododstavec, pokud jde o ustanovení, která zůstala v návrhu na přepracování nezměněna.

3. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny, informuje o tom příslušný výbor.

V tomto případě, kromě podmínek stanovených v člancích 150 a 151, jsou v příslušném výboru přijatelné pouze pozměňovací návrhy týkající se částí návrhu obsahujících změny.

Přesto však mohou být pozměňovací návrhy částí, které zůstaly nezměněny, výjimečně a pro každý případ zvlášť, přijaty předsedou tohoto výboru, pokud se domnívá, že to vyžadují naléhavé důvody vnitřní koherence textu nebo spojitosti s jinými přijatelnými pozměňovacími návrhy. Tyto důvody musí být uvedeny v písemném odůvodnění pozměňovacích návrhů.“

4. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh znamená jiné věcné změny než ty, které byly jako takové označeny, navrhne Parlamentu, aby návrh zamítl, a informuje o tom příslušný výbor.

V tomto případě předseda požádá Komisi, aby vzala svůj návrh zpět. Jestliže Komise vezme svůj návrh zpět, předseda považuje postup za bezpředmětný a informuje o tom Radu. Jestliže Komise nevezme svůj návrh zpět, vrátí jej Parlament zpět příslušnému výboru, a ten jej projedná podle obvyklého postupu.“

Jestliže se tedy zdá, že pokud jde o pravomoc příslušného výboru k provádění změn, je třeba rozlišovat mezi pozměňovacími návrhy k novým částem (obvykle označenými šedě) a pozměňovacími návrhy k nezměněným částem návrhu (obvykle označenými normálním písmem).

Pozměňovací návrhy k novým částem se řídí obvyklými pravidly pro přípustnost pozměňovacích návrhů, zatímco pozměňovací návrhy k nezměněným částem jsou přípustné pouze výjimečně a po posouzení každého jednotlivého případu, jestliže se předseda příslušného výboru domnívá, že to vyžadují naléhavé důvody vnitřní koherence textu nebo že jsou tyto návrhy neoddělitelně spjaty s jinými přijatelnými pozměňovacími návrhy.

V tomto kontextu nelze přezkoumat vhodnost vložení článku 95 jako dodatečného právního základu do té doby, než bude vyhodnocena přípustnost souvisejících pozměňovacích návrhů v rámci postupu přepracování. Protože je však toto vyhodnocení pouze věcí předsedy hlavního výboru, může Výbor pro právní záležitosti pouze předložit k úvaze následující body.

Na své schůzi dne 9. března 2009 Výbor pro právní záležitosti potvrdil stanovisko právních služeb a vyslovil názor, že v právním základu nedošlo k žádným podstatným změnám návrhu, a že tedy související právní východiska jsou přímou kodifikací stávajícího znění.

V důsledku toho není přípustnost pozměňovacích návrhů k této části textu automatická a je nutno ji nejprve přezkoumat. Z předložených pozměňovacích návrhů k návrhu zprávy Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku se zdá, že snahu o přidání článku 95 k již uvedenému čl. 175 odst. 1 lze považovat za konzistentní se snahou o úpravu článků 3, 4 a 5 spolu s přílohami I a II.

Je však nutno připomenout, že pouze pozměňovací návrhy k článku 5 a k příloze II jsou přímo přípustné, protože se vztahují k novým částem návrhu, zatímco pozměňovací návrhy k článkům 3 a 4 a k příloze I mohou být přípustné pouze proto, že úzce souvisejí s přípustnými pozměňovacími návrhy.

Analýza návrhu

Analýza návrhu ukazuje, že převažujícími cíli návrhu jsou bezpochyby cíle v oblasti životního prostředí.

Za prvé, podle bodu odůvodnění 3 „snížení spotřeby energie v sektoru budov představuje důležitou součást opatření nutných ke snížování emisí skleníkových plynů a ke splnění Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu a dalších evropských a mezinárodních závazků týkajících se snížování emisí skleníkových plynů po roce 2012“¹.

Za druhé, což je ještě významnější, definuje článek 1 předmět návrhu takto:

„Tato směrnice podporuje snižování energetické náročnosti budov ve Společenství s ohledem na vnější klimatické a místní podmínky i požadavky na vnitřní mikroklimatické prostředí a efektivnost nákladů.

V této směrnici jsou stanoveny požadavky pro

- a) obecný rámeček metody výpočtu celkové energetické náročnosti budov a jejich částí;*
- b) uplatnění minimálních požadavků na energetickou náročnost nových budov a jejich částí;*

---

¹ Bod odůvodnění 3 rovněž uvádí, že „snížená spotřeba energie také hraje důležitou roli při podpoře zabezpečování zásobování energií, technologického vývoje a při poskytování příležitostí k zaměstnání a regionálního rozvoje, zejména ve venkovských oblastech“. Jak je však vidět dále, je to pouze přidružený účel návrhu.

- c) *uplatnění minimálních požadavků na energetickou náročnost stávajících budov a jejich částí, které jsou předmětem větší renovace;*
- d) *vnitrostátní plány na zvýšení počtu budov, jejichž emise oxidu uhličitého a spotřeba primární energie jsou nízké nebo nulové;*
- e) *energetickou certifikaci budov nebo jejich částí;*
- f) *pravidelnou inspekci otopných soustav a klimatizačních systémů v budovách;*
- g) *nezávislé kontrolní systémy pro certifikáty energetické náročnosti a inspekční zprávy“.*

Za třetí, článek 4 návrhu stanoví minimální požadavky na energetickou náročnost a uvádí, že v současné době se požadavky na energetickou náročnost, které stanovily členské státy, podstatně liší, pokud jde o ctížádostivost jejich cíle, přičemž některé jsou velmi daleko od nákladově optimálních úrovní. To znamená, že u mnoha nových staveb a větších renovací uniká příležitost ke snížení energetické náročnosti budovy hospodárným způsobem a ke snižování budoucích účtů za energie. Text byl změněn tak, aby se zajistilo, že minimální požadavky na energetickou náročnost budov stanovené členskými státy budou postupně sladěny s nákladově optimálními úrovněmi.

Za čtvrté, článek 5 zavádí srovnávací metodu výpočtu nákladově optimálních úrovní minimálních požadavků na energetickou náročnost. Sestává z metody výpočtu vypracované Komisí, která by zohlednila nákladově optimální kritéria na základě proměnných (jako jsou investiční náklady, provozní náklady a náklady na údržbu, včetně nákladů na energie). Členské státy by musely použít tuto metodu pro výpočet nákladově optimálních požadavků za použití jimi stanovených proměnných. Výsledky by pak měly být porovnány se skutečnými požadavky stanovenými v daném členském státě, čímž by se jasně ukázalo, do jaké míry se vnitrostátní požadavky blíží nákladově optimálním úrovním. Členské státy musí oznámit určené proměnné, výsledky srovnávacího výpočtu a porovnání se stanovenými požadavky Komisí, která zveřejní zprávy o dosaženém pokroku.

Jak je vidět z výše uvedených ustanovení (spolu s většinou zbývajících ustanovení, která jsou z důvodů stručnosti vynechána), návrh se omezuje na stanovení minimálních energetických požadavků, které mohou členské státy zlepšit. Tento přístup je naprosto v souladu s článkem 176 Smlouvy o ES, který stanoví, že „ochranná opatření přijatá podle článku 175 nejsou překážkou tomu, aby každý členský stát zachovával nebo zaváděl přísnější ochranná opatření. Tato opatření musí být slučitelná s touto smlouvou. Oznamují se Komisi.“ Článek 175 je tedy jediným vhodným právním základem pro návrh, jak jej předložila Komise.

Vzniká však otázka vhodnosti článku 95 jako dodatečného právního základu, který by byl doplněn s cílem zohlednit některé pozměňovací návrhy, které posuzuje hlavní výbor, zejména pozměňovací návrhy k bodům odůvodnění 9 a 12, k článkům 3, 4 a 5 a k přílohám I a II.

Tyto pozměňovací návrhy se snaží jít za hranice minimálních požadavků a jasně mají v úmyslu nahradit srovnávací metodu výpočtu jednotnou harmonizovanou metodou. Jejich odůvodnění se v zásadě opírají o myšlenku, že daná směrnice umožňuje segmentaci trhů, neboť různé metody výpočtu a požadavky na dohled by bránily výrobcům prodávat vyhovující výrobky v celé Evropské unii. Existuje tedy potřeba zavést celoevropskou

jednotnou metodu výpočtu založenou na jednotném trhu a na využití stávajících evropských norem (CEN).

Z hlediska výše uvedených pozměňovacích návrhů je nepochybně nutné, aby směrnice měla právní základ zahrnující čl. 175 odst. 1 a článek 95 Smlouvy o ES, aby bylo možno využívat moderních technologií a dosáhnout pro ně úrovně úspor z rozsahu nebo je na této úrovni udržet.

Jak uvedl Soudní dvůr ve věci reklamy na tabák¹, na článku 95 lze zakládat pouze ta opatření, jejichž skutečným cílem je zlepšení podmínek na vnitřním trhu nebo jeho vytvoření a fungování. Jinak řečeno, aby byl článek 95 platný, musí mít navrhované opatření určitou „přidanou hodnotu“ pro vnitřní trh.

Zdá se, že to je přesně případ daných pozměňovacích návrhů, protože se snaží předcházet fragmentaci trhu v oblasti příslušných produktů na úsporu energie, a tím vytvořit oblast bez vnitřních hranic, v níž je zaručen volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu v souladu s ustanoveními Smlouvy o ES (zejména čl. 3 odst. 1 písm. c) a článku 14).

V důsledku toho, pokud by tyto pozměňovací návrhy byly přijaty, měl by být doplněn odpovídající právní základ, kterým je článek 95 Smlouvy o ES. Na druhé straně, stávající odkaz na čl. 175 odst. 1 by měl zůstat zachován, protože se vztahuje na celkový cíl návrhu v oblasti životního prostředí.

Je nicméně třeba mít na zřeteli, že z kombinace článku 175 a článku 95 může vzniknout určitá právní nejistota, protože podle článku 95 musí zachování nebo přijetí přísnějších opatření, než jsou opatření stanovená aktem Společenství, členským státům povolit Komise, zatímco v případě opatření založených na článku 175, stanoví článek 176, že přísnější opatření lze zachovat nebo zavést za předpokladu, že jsou slučitelná se Smlouvou a jsou oznámena Komisi.

V daném případě lze tato dvě ustanovení vyložit takto. Vzhledem k tomu, že posuzované pozměňovací návrhy nejsou zcela v rozporu s původním cílem návrhu, jímž je stanovit *minimální* požadavky na energetickou náročnost, podléhala by přísnější vnitrostátní opatření, pokud by existovala, automatickému schválení Komise, jakmile jí budou oznámena a pokud nepříznivě neovlivňují fungování vnitřního trhu.

Závěr

Na základě výše uvedených skutečností se domníváme, že čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES je nejvhodnějším právním základem návrhu, jak jej předložila Komise. Není nutné přidávat odkaz na článek 95, pokud nebudou pozměňovací návrhy, které jej vyžadují jako vhodnější právní základ, nejprve prohlášeny za přípustné předsedkyní Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a poté přijaty samotným výborem.

Na schůzích konaných dne 30. a 31. března 2009 Výbor pro právní záležitosti rozhodl 18

---

¹ Věc C-376/98, Nizozemsko v. Evropský parlament a Rada, 2000, Recueil s. I-8419, body 81-83;

hlasy pro, proti 1 a zdrželo se 0¹, že Vám doporučí, že právním základem návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické náročnosti budov (přepracování) by měl být čl. 175 odst. 1 Smlouvy o ES a že přidání článku 95 Smlouvy o ES je nezbytné, pouze pokud budou pozměňovací návrhy, které to vyžadují, prohlášeny za přípustné a budou přijaty.

S úctou

Giuseppe Gargani

---

¹ Hlasování se zúčastnili tito poslanci: Giuseppe Gargani (předseda), Rainer Wieland (místopředseda), Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (místopředsedkyně), Francesco Enrico Speroni (místopředseda), Monica Frassoni (zpravodajka), Carlo Casini, Bert Doorn, Nicole Fontaine, Neena Gill, Klaus-Heiner Lehne, Véronique Mathieu, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Eva-Riitta Siitonen, Jacques Toubon, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka.